

# Його енергія заряджає усіх

У Дубровиці Федора Івановича Кренька знають усі. Він – ветеран II світової війни, почесний житель міста. Більше 50-ти років керував різноманітними учнівськими

гуртками: танцювальним, хоровим, акробатики, баяністів, радіоконструювання, радіоелектроніки, фотосправи. Через його руки і серце пройшли десятки ти-

сяч дітей. До учнів завжди звертався «синку» чи «дочко».

Федір був старшим серед своїх дев'яти братів і сестер. Батька забрали на фронт, коли йому виповнилося 14. А під завісу війни мобілізували і його. У травні 1945-го їх посадили у вагони і повезли до Берліна. Довго стояли під Берліном, а потім повернули на Схід. Так він опинився у Манчжурії.

З японської війни Федір Іванович привіз медалі «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією». Саме в армії розкрилися його таланти: освоїв фотосправу, захопився радіотехнікою, навчився грати на баяні, почав танцювати в армійському ансамблі. Щоправда, задатки отримав у спадок від батьків.

На початку 50-х Федір Кренько демобілізувався. Його одразу ж запросили у місцеву семирічку вчителем музики та фізкультури. Згодом керівництво району запропонувало працювати у районному будинку культу-

ри. До шкільного навантаження додалися хори при райлікарні, райспоживспілці, держлісгоспі.

Зустрів свою долю – Ольгу Василівну – єдине кохання його життя. 47 років прожили душа в душу. Виховали дві доньки. Дружину вже поховав, і ніби світ збіднів...

Федір Іванович заочно закінчив Московський університет культури, студіював різні книжки та журнали. Його називали дубровицьким Вірським – побачені по телевізору композиції, він відтворював із своїми учнями. Про нього знали і в Києві, і в Москві, часто запрошували на огляди художньої самодіяльності, творчі конкурси. І скрізь були призові місця.

Він і зараз жодної хвилини не сидить на місці: помолодечому підтягнутий, досі керує танцювальним колективом освітян району та бере активну участь в громадському житті району. Його енергія заряджає усіх, хто поруч, а оптимізм і жителюбство вражають. Ця людина своєю добротою та порядністю заслужила щирою любов земляків.

**Оксана СЛОБОДЗЯН**



У ветерана, що живе нині один, все подвір'я – у квітах.